

Arrest

nr. 174 583 van 13 september 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 25 april 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 maart 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 juli 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 augustus 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat M. WARLOP en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Irakese nationaliteit te hebben, een Arabier en Soennitische moslim te zijn. U bent geboren op 28 oktober 1990 in Bagdad.

U werd geboren in een gezin met een Soennitische vader, Mohammed (M.M.A.H.), en een Sjiitische moeder, Suham (H.A.A.S.). U heeft één broer, Layth, en 3 zussen namelijk, Hadil, Fatima en Marjim. U verklaart gedurende uw hele leven steeds op hetzelfde adres in Al Sha'ab hay Adan te hebben gewoond. U verklaart dat uw broer, (A.-H.) Layth (M.) (OV X – CGVS X), een traag verstand heeft, traag begrijpt en dat hij achter zit in de ontwikkeling.

In 2007 of 2008 stopte u met school en begon u te werken. Eerst in een cocktailbar en vanaf december 2011 tot juli 2013, werkte u als verkoop vertegenwoordiger voor de firma, Karm Elhamtim, een zuivelbedrijf.

In 2013, na de manifestaties in Al Anbar, begon uw neef van moederskant u, als Soenniet in een Sjiitische wijk, aan te spreken om toe te treden tot de Sjiitische militie, Jaish Al Mehdi. Deze neef, Mohammed (Y.A.A.S.) (Mohammed), kwam de eerste drie keer naar u, en probeerde u rustig te overhalen om toe te treden tot de militie. Hij zei dat Jaish Al Mehdi instond voor de verdediging van het land tegen terrorisme en dat u zich zou aansluiten bij een goed doel. U weigerde echter telkens omdat u een vreedzaam persoon bent. De vierde keer, op 3 augustus 2013, was Mohammed echter agressiever. Mohammed nam u apart en probeerde u weer te overtuigen. Deze keer zei u echter vlak af dat u zich niet bij hen wou voegen aangezien u ze allemaal moordenaars vond. Mohammed werd boos en zei tegen u dat het u duur te staan zou komen, dat u geen andere keuze had dan samen te werken met hen en dat hij tot nu toe ervoor gezorgd had dat u beschermd bleef maar dat hij nu verplicht was die bescherming op te heffen. De volgende dag besloot u om een klacht neer te gaan leggen bij de politie wegens de verplichte werving. Diezelfde dag werd u gecontacteerd door uw neef, die vroeg om uw klacht onmiddellijk in te trekken en er ontstond een hevige discussie tussen jullie. De volgende dag kwamen er twee gewapende onbekenden langs bij u en meldden dat u twee dagen de tijd had om uw klacht in te trekken, anders zou u vermoord worden. U trok uw klacht in.

De komende twee maanden leefde u ondergedoken in uw huis, u ging niet buiten omdat de aandacht nog steeds op u rustte. Na deze twee maanden begonnen de leden van de militie, ditmaal Asa'ib Ahl al-Haq (AAH), waarbij uw neef zich had aangesloten na Jaish Al Mehdi, u wederom te benaderen. Mohammed koos ervoor u te laten benaderen door onbekenden, gezien de weigering van een opdracht, aangebracht door een onbekende, automatisch tot de dood leidt. Op 23 oktober 2013 besloot u uiteindelijk te vertrekken. Toen de leden van AAH, die u probeerden te werven, langs kwamen, vertelde uw vader dat u vertrokken was voor toeristische doeleinden en dat AAH maar moest terugkomen als u terug in Irak was. Op deze manier probeerde uw vader zichzelf en zijn gezin te beschermen. Na uw vertrek hebben leden van AAH het gerucht verspreid dat u ongelovig was, en dat u terroristische groeperingen ondersteunt, dit om uw reputatie zwart te maken en zodat u niet meer terug kon keren naar huis.

Op 24 oktober 2013 kwam u aan in Ankara in Turkije. U bleef enkele dagen op hotel, waar u iemand leerde kennen met Turkse papieren. Hij vroeg u of u met hem een huis wilde huren. U en ongeveer 5 andere mensen deelden uiteindelijk maandelijks de huur van deze woning. 4 maanden na uw vertrek, besloot u in overleg met uw vader dat het beter was om uw broer, Layth, ook naar Turkije te sturen, uit schrik dat hij anders slachtoffer zou worden van de milities waarmee u problemen had. Op 6 april 2014 kwam uw broer aan in Ankara. U bleef tot ongeveer 23 augustus 2014 in Ankara, maar verhuisde daarna naar Giresun, in het noordoosten van Turkije, omdat er te veel Irakezen naar Ankara kwamen en er problemen begonnen te ontstaan. Op 20 juli 2015 besloot u uit Turkije te vertrekken om richting Europa te komen. U verbleef 20 maanden in Turkije, gedurende deze periode dacht u na over de beste manier om naar Europa te komen. U ging met uw broer, Layth, naar Izmir, waar u een boot nam naar Kos. Vandaaruit ging u via Athene naar de grens met Macedonië. Van hieruit ging u verder naar Servië, waar u uiteindelijk met de hulp van een smokkelaar tot in België bent geraakt. U reisde de hele tijd samen met uw broer. U kwam aan in België op 14 augustus 2015 en vroeg asiel aan bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 17 augustus 2015.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag, legt u volgende documenten voor: uw paspoort, uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs, uw kieskaart, het paspoort van uw broer Layth, de identiteitskaart van uw broer Layth, het nationaliteitsbewijs van uw broer Layth, de identificatie kaart van de halve rode maan van uw broer Layth, een kopie van een medisch attest uitgeschreven door Fedasil omtrent de medische toestand van uw broer Layth, kopieën van de identiteitskaarten van uw vader, uw moeder en uw 3 zussen, een kopie van de bewonerskaart van uw vader, een kopie van de rantsoenkaart van uw gezin, een kopie van de klacht die u heeft ingediend bij de politie op 4 augustus 2013, een aanvraag voor een vervangingsloon voor uw broer Layth en 9 kopieën van medische attesten van het Shifa Hospital in Syrië omtrent de medische toestand van uw broer Layth.

B. Motivering

U verklaart Irak verlaten te hebben omdat u vreest vermoord te worden door de milities (o.a. Jaish Al Mehdi en AAH), aangezien u verschillende keren niet bent ingegaan op de gedwongen rekrutering van de militie. Op basis van deze verklaringen en na grondige evaluatie van uw dossier wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet aannemelijk heeft gemaakt.

Allereerst moet er geconstateerd worden dat de door u aangehaalde feiten allerm minst als geloofwaardig gecategoriseerd kunnen worden. U schrijft uw problemen toe aan de weigering om lid te worden van de Sjiitische milities, waaronder in dit geval Jaish al Mahdi en AAH. U verklaart namelijk dat u meerdere malen aangesproken bent om u aan te sluiten bij de Sjiitische milities, waarna u een keer 'agressief' benaderd bent door uw neef, waarop die zei dat u geen keuze had dan mee te werken (CGVS, p.12). Informatie beschikbaar op het CGVS (waarvan een kopie is toegevoegd aan uw administratief dossier) spreekt echter uw beweringen tegen. Deze informatie bevestigt namelijk dat de Sjiitische milities, die deel uitmaken van de Popular Mobilization Units (PMU), geen verplichte rekruteringen doen. In geen enkel rapport gepubliceerd in de afgelopen jaren over de mensenrechtensituatie in Irak wordt enige melding gemaakt van gedwongen rekrutering. Er wordt door de milities wel gebruik gemaakt van sociale media, rekruteringsposters en rekruteringscentra, waarbij na de oproep van ayatollah Ali al-Sistani zelfs zoveel vrijwilligers zich aanmeldden dat er slechts een minderheid werd ingelijfd. Daarnaast wordt er specifiek vermeld dat er geen enkele melding gemaakt werd van gedwongen rekrutering van Soennitische moslims door PMU. In een ander rapport, gepubliceerd in de periode waarin u uw problemen situeert, wordt ook specifiek aangehaald dat er geen signalen zijn die aangeven dat de milities gedwongen zouden rekruteren (informatie toegevoegd aan uw administratief dossier). Gevraagd waarom ze u specifiek tegen uw zin willen werven, kan u enkel zeggen dat ze veel moeite in u staken omdat u familie was, anders zou u bij weigering vermoord worden (CGVS, p.15). Deze uitleg is allerm minst afdoende aangezien deze nog steeds steunt op uw aangehaalde verplichte rekrutering, waarvan de informatie bevestigt dat ze niet gebeurt. Geconfronteerd met de beschikbare informatie, antwoordt u dat de milities wilden dat u uw loyaliteit kon bewijzen omdat u als Soenniet in een Sjiitische wijk woonde en omdat AAH net opgericht was en ze veel mensen nodig hadden (CGVS, p.16). Ook deze verantwoording kan allerm minst als geloofwaardig beschouwd worden. Enerzijds werd AAH reeds opgericht in 2006 en was AAH in 2011 al actief in de Iraakse politiek (informatie toegevoegd aan uw administratief dossier). Uw bewering dat AAH nog maar net opgericht zou zijn, wordt hierdoor volledig ontkracht. Anderzijds, gezien u zelf vermeldt dat u samen met de mensen van uw wijk bent opgegroeid, dat ze u kennen en dat ze vertrouwen in u hadden (CGVS, p.15), zorgt dit ervoor dat uw argument omtrent het bewijzen van uw loyaliteit onderuit gehaald wordt. Daarnaast bevestigt informatie (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), dat uw stam voorkomt op de lijst van Soennitische stammen die al voor de opmars van IS als overheidsgetrouw bekend staan. Dit in rekening brengend kan er vanuit gegaan worden dat er aan uw loyaliteit niet getwijfeld kon worden. Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten nog meer, waardoor de door u aangehaalde verplichte rekrutering en de problemen die u in dit verband zou hebben gekend, waaronder uw vrees dat ook uw mindervalide broer (A.-H.) Layth (M.) (OV 8.107.757), verplicht zou worden gerekruteerd door sjiitische milities, allerm minst als geloofwaardig gecategoriseerd kan worden.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 6 oktober 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de

intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed gecoördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden geen gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding tot het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen op uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Bovendien is er ook vanuit België sprake van een relatief hoog aantal asielzoekers die bij Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) de repatriëring naar Bagdad aanvragen, wat als een aanwijzing kan beschouwd worden dat de situatie in Bagdad er niet van die aard is dat er voor elke persoon afkomstig uit de provincie Bagdad een reëel risico bestaat slachtoffer te zijn van willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De documenten die u ter ondersteuning van uw asielaanvraag heeft voorgelegd, wijzigen bovenstaande analyse geenszins. Gezien documenten een ondersteunende waarde hebben, waarbij ze een geloofwaardig relaas kracht kunnen bijzetten maar een ongeloofwaardig relaas niet geloofwaardig kunnen maken, kan de kopie van uw klacht bij de politie niet overtuigen. Daarbij komt dat de bewijswaarde van een kopie kleiner is dan het origineel en dat informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie is toegevoegd aan uw administratief dossier) bevestigt dat Irakese documenten makkelijk vervalst kunnen worden, waardoor er via corruptie makkelijk officieel uitzienende documenten verkregen kunnen worden. Daarnaast bevestigen uw paspoort, uw identiteitskaart, uw kieskaart en uw nationaliteitsbewijs enkel uw identiteit. Deze worden niet gecontesteerd maar geven geen enkele indicatie van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. Het paspoort van uw broer, de identiteitskaart van uw broer en het nationaliteitsbewijs van uw broer bevestigen enkel zijn identiteit. De identiteitskaarten van uw vader, uw moeder en uw 3 zussen, de bewonerskaart van uw vader en de rantsoenkaart van uw familie bevestigen enkel de identiteit en woonplaats van uw familie. De identificatiekaart van uw broer bij de halve rode maan, zijn medisch attest van Fedasil, het aanvraagformulier voor vervangloon van uw broer en de kopieën van de medische attesten van het Shifa Hospital in Syrië bevestigen de medische toestand van uw broer, die echter geen verband houdt met de criteria die de toekenning van asiel wettigen. Zijn medische toestand wordt door mij overigens niet in twijfel getrokken. Voor de beoordeling van medische elementen dient u zich echter te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker beroept zich, in wat zich aandient als een eerste middel, op de schending van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève, artikelen 48/3, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet) en artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Hij benadrukt dat zijn identiteit, herkomst en nationaliteit niet worden betwist en vestigt de nadruk op de neergelegde documenten.

Verzoeker herhaalt en bevestigt de aangevoerde feiten. Men spreekt hier niet over een algemene rekrutering doch wel over rekrutering door een lid van verzoekers familie. Verzoekers neef had veel macht, de druk om samen te werken was enorm en verzoeker had geen keuze behalve meewerken.

Waar erop gewezen wordt dat zijn stam als overheidsgetrouw bekend staat, wijst verzoeker erop dat de informatie van verweerder handelt over de zomer van 2014. Verzoeker sprak over de zomer van 2013. Bovendien sprak hij over zichzelf en niet over de positie van zijn stam.

Verzoeker toetst zijn asielrelaas aan de criteria bepaald in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève. Volgens verzoeker stelt het CGVS zich geen vragen over de behoefte aan effectieve en niet-temporaire bescherming.

2.1.2. Verzoeker beroept zich in een tweede middel op de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Hij stelt dat het verkeerd is van het CGVS om te beweren dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is. Voorts doet hij gelden dat de informatie waarop de bestreden beslissing gebaseerd is verouderd is. Tevens citeert hij uit algemene informatie inzake de veiligheidssituatie in Irak en Bagdad en uit het Franstalige arrest nr. 165 611 van 12 april 2016 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV).

2.2.1. Verweerder legt op 16 augustus 2016 door middel van een aanvullende nota een update neer van de landeninformatie in het administratief dossier. Het betreft de COI Focus "IRAK, De veiligheidssituatie in Bagdad" van 23 juni 2016 en een document getiteld "IRAK – VRIJWILLIGE TEURGKEER" van 24 juni 2016 (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

2.2.2. Verweerder legt op 18 augustus 2016 door middel van een aanvullende nota een update neer van de landeninformatie in het dossier. Het betreft de *COI Focus "IRAK, Addendum. De veiligheidssituatie in Bagdad, ontwikkelingen van 1 juni tot 12 augustus 2016"* van 12 augustus 2016 (rechtsplegingsdossier, stuk 9).

2.2.3. Verweerder legt op 22 augustus 2016 door middel van een aanvullende nota een bijdrage neer van 16 augustus 2016 van "*Musings on Iraq*" (rechtsplegingsdossier, stuk 11).

2.3. Verzoeker legt ter terechtzitting van 24 augustus 2016 een aanvullende nota neer (rechtsplegingsdossier, stuk 13).

Bij deze aanvullende nota voegt hij de volgende stukken: cijfers van Iraqi Body Counts (IBC) (stuk 1), een bijdrage van Al-Monitor van 5 augustus 2016 (stuk 2), een artikel van de BBC van 3 juli 2016 (stuk 3), bijdragen van het EPIC (stukken 4-7), een bijdrage van het ISW (stuk 8), een blogpost van 5 juli 2016 (stuk 9), enkele bijdragen van Musings on Iraq (MOI) (stukken 10-12), enkele persartikelen (stukken 13-18), twee documenten van de UN Mission to Iraq van juli 2016 (stukken 19-20), een UK Home Office rapport van augustus 2016 (stuk 21), informatie van MOI (stukken 22-14), een rapport van 8 augustus 2016, getiteld *Fight of Flight: The Desperate Plight of Iraq's "Generation 2000"* (stuk 25) en informatie van IBC (stukken 26-28).

Verzoeker verwijt het CGVS in zijn aanvullende nota dat in de nota van 12 augustus 2016 een deel van de bronnen die geraadpleegd werden niets meer zijn dan een herlezing van (veel) oudere documenten. Deze zijn voorbijgestreefd door de recente ontwikkelingen.

Verzoeker verwijst voorts naar de gevolgen van de zware aanslag op 3 juli 2016 te Karrada voor de minister en het hoofd van de veiligheidsdienst. Verder wijst hij op het sektarische karakter van het geweld en op de zware tol van de voormelde aanslag.

Waar verweerder in de recente nota verwijst naar de nota van 23 juni 2016, stelt verzoeker dat het niet duidelijk is of deze nota in het onderhavige dossier door het CGVS werd neergelegd.

Verzoeker wijst erop dat er humanitaire problemen zijn naar aanleiding van de burgers die Fallujah ontvluchten, dat er op zulke vluchtende burgers wordt geschoten door IS en dat IS gedwongen rekruteert en voedsel weigert bij gebrek aan medewerking.

Verder wijst hij erop dat er aanvallen plaatsvinden op IDP kampen in Bagdad en dat er aanslagen worden gepleegd. De situatie in Bagdad is zorgwekkend en aanslagen blijven voortduren in en rond Bagdad.

Het CGVS houdt er voorts geen rekening mee dat de bomaanslag van 3 juli 2016 de positie van de huidige eerste minister in Irak, die reeds wankel is, nog zal verzwakken. Het CGVS trekt, hoewel het verwijst naar een document van het ISW, dus niet de gevolgen die het document zelf trekt.

Verzoeker brengt verder nog een aantal van de door het CGVS gebruikte bronnen bij. Volgens hem blijkt hieruit dat het geweld verschillende vormen aanneemt en als willekeurig aanzien dient te worden. Het is duidelijk dat er geen veiligheid en geen hoop zijn voor Irak.

Verzoeker stelt zich voorts vragen bij de correctheid van de analyse van "*Musings on Iraq*" (MOI). In mei meende deze site dat IS aan slagkracht verloor, terwijl IS het geweld in juni en juli opvoerde. Verzoeker merkt op dat de schrijver van MOI een middelbare school-leraar uit Californië is, die zich baseert op het nalezen van artikelen over Irak in het algemeen. Vragen kunnen gesteld worden bij diens "*mijmeringen*". De auteur is niet ter plaatse en zijn lectuur schijnt zich te beperken tot wat er in Californië voorhanden is. De auteur pocht dat hij wordt geciteerd door het UK Home Office doch daarbij blijkt dat zijn cijfers veel minder accuraat zijn dan deze van "*Iraq Body Count*" (IBC) en van de VN. Hiermee is eveneens het document "*declining violence in Iraq jan-jul 2016*" ontkracht. Dit is gebaseerd op het aantal 'incidenten', hetgeen een werkwijze is die noch door de VN, noch door IBC gehanteerd wordt. De cijfers van MOI zijn bovendien enkel gebaseerd op een lectuur van een veertigtal kranten, terwijl IBC zich baseert op meer bronnen. De cijfers mogen dan ook niet worden aanzien als bewijs voor een vermindering van het geweld. Zelfs indien er een vermindering was, dan nog zijn de cijfers sedert juni opnieuw gestegen. Het aantal slachtoffers schiet eveneens opnieuw de hoogte in. Verzoeker brengt de bijdrage van MOI van 23 augustus bij. Hieruit blijkt dat MOI eenzijdig informatie herkaut.

De conclusie is echter interessant nu besloten wordt dat het gebrek aan toekomstperspectief voor de jeugd aanleiding dreigt te geven tot een nieuwe politieke crisis en een gewapend conflict. De enige wijze om te overleven is zich aan te sluiten bij een gewapende groepering of om te vluchten.

Verzoeker verwijst naar de verhoogde onveiligheid van controleposten en de aanslag van 3 juli 2016. IS laat kleine cellen onafhankelijk van elkaar opereren en één en ander hangt samen met de aanval op Fallujah, die maakt dat IS door aanslagen te plegen prestige tracht terug te winnen.

Wat de gegevens van de VN betreft, houdt het CGVS er verder geen rekening mee dat deze cijfers als minimum beschouwd moeten worden en dat de bijkomende vlucht en volksverhuizingen eveneens veel slachtoffers maken. Tienduizenden mensen zijn op de vlucht naar aanleiding van het offensief op Fallujah.

Samenvattend besluit verzoeker dat de verhoging van het geweld en de verzwakking van de politiek gedocumenteerd zijn. Hij snapt niet hoe het CGVS kan besluiten dat de situatie niet fundamenteel gewijzigd is sedert begin juli. Het aantal aanslagen en het aantal slachtoffers gaat duidelijk in stijgende lijn. Alle bronnen vrezen voor de toekomst.

De huidige cijfers zijn bovendien vergelijkbaar met deze van eind 2015. Toen werd er wel subsidiaire bescherming geboden.

Het artificiële onderscheid tussen willekeurig en gericht geweld vindt voorts geen steun in de documenten. Een belangrijk deel van het geweld is willekeurig.

Verzoeker verwijst nog naar arrest nr. 172 676 van 28 juli 2016, nr. 169 112 van 6 juni 2016 en nr. 167 850 van 19 mei 2016 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV).

2.4.1. De door verzoeker aangevoerde middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

2.4.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.4.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.4.4. Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten omwille van problemen met zijn neef, die hem gedwongen wilde inlijven bij een sjiitische militie.

De geloofwaardigheid van zijn verklaringen wordt echter op fundamentele wijze ondermijnd doordat hij tegenstrijdige verklaringen aflegde omtrent diverse cruciale elementen in zijn asielrelaas.

Zo legde hij tegenstrijdige verklaringen af over het ogenblik waarop hij tegen zijn neef klacht zou hebben ingediend bij de politie. In de vragenlijst van het CGVS verklaarde verzoeker dat hij klacht tegen zijn neef ging indienen in september 2013. Bijgevolg situeerde hij ook de bedreigingen die hij de volgende dag ontving in september (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.5.). Bij het CGVS verklaarde verzoeker echter dat hij reeds op 4 augustus 2013 klacht tegen zijn neef ging indienen en dat hij reeds de volgende dag werd bedreigd (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.13-14).

Ook over deze bedreigingen legde verzoeker tegenstrijdige verklaringen af. In de vragenlijst van het CGVS verklaarde hij dienaangaande: *“Er zijn drie personen gekomen in een witte auto Land Cruise Toyota”*. Ook uit zijn verdere verklaringen in de vragenlijst blijkt dat het drie personen waren die hem kwamen bedreigen (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.5.). Bij het CGVS verklaarde verzoeker echter: *“De volgende dag heeft hij mij twee personen gestuurd (...)”*. Even verder stelde hij nogmaals dat er slechts twee onbekenden kwamen aankloppen (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.14).

Verder is het niet aannemelijk dat groeperingen als Jays al Mehdi en Asaeb Ahl al Haq niet doortastender tewerk zouden gaan indien zij verzoeker werkelijk wensten te rekruteren of kwaad wilden aandoen omwille van zijn weigering om hen te vervoegen. Verzoeker had hen immers openlijk getrotseerd en had zelfs klacht ingediend, hetgeen zij volgens zijn eigen gezegden beschouwden als *“vernedering”*. Dat zij verzoeker de volgende twee maanden volledig met rust zouden laten alvorens over te gaan tot verdere actie, is aldus geenszins geloofwaardig (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.14).

Verzoekers relaas wordt nog minder aannemelijk in het licht van de informatie zoals opgenomen in het administratief dossier (map ‘landeninformatie’). Op grond van deze informatie en verzoekers verklaringen wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“U schrijft uw problemen toe aan de weigering om lid te worden van de Sjiitische milities, waaronder in dit geval Jaish al Mahdi en AAH. U verklaart namelijk dat u meerdere malen aangesproken bent om u aan te sluiten bij de Sjiitische milities, waarna u een keer ‘agressief’ benaderd bent door uw neef, waarop die zei dat u geen keuze had dan mee te werken (CGVS, p.12). Informatie beschikbaar op het CGVS (waarvan een kopie is toegevoegd aan uw administratief dossier) spreekt echter uw beweringen tegen. Deze informatie bevestigt namelijk dat de Sjiitische milities, die deel uitmaken van de Popular Mobilization Units (PMU), geen verplichte rekruteringen doen. In geen enkel rapport gepubliceerd in de afgelopen jaren over de mensenrechtensituatie in Irak wordt enige melding gemaakt van gedwongen rekrutering. Er wordt door de milities wel gebruik gemaakt van sociale media, rekruteringsposters en rekruteringscentra, waarbij na de oproep van ayatollah Ali al-Sistani zelfs zoveel vrijwilligers zich aanmeldden dat er slechts een minderheid werd ingelijfd. Daarnaast wordt er specifiek vermeld dat er geen enkele melding gemaakt werd van gedwongen rekrutering van Soennitische moslims door PMU. In een ander rapport, gepubliceerd in de periode waarin u uw problemen situeert, wordt ook specifiek aangehaald dat er geen signalen zijn die aangeven dat de milities gedwongen zouden rekruteren (informatie toegevoegd aan uw administratief dossier). Gevraagd waarom ze u specifiek tegen uw zin willen werven, kan u enkel zeggen dat ze veel moeite in u staken omdat u familie was, anders zou u bij weigering vermoord worden (CGVS, p.15). Deze uitleg is allerminst afdoende aangezien deze nog steeds steunt op uw aangehaalde verplichte rekrutering, waarvan de informatie bevestigt dat ze niet gebeurt. Geconfronteerd met de beschikbare informatie, antwoordt u dat de milities wilden dat u uw loyaliteit kon bewijzen omdat u als Soenniet in een Sjiitische wijk woonde en omdat AAH net opgericht was en ze veel mensen nodig hadden (CGVS, p16). Ook deze verantwoording kan allerminst als geloofwaardig beschouwd worden. Enerzijds werd AAH reeds opgericht in 2006 en was AAH in 2011 al actief in de Iraakse politiek (informatie toegevoegd aan uw administratief dossier). Uw bewering dat AAH nog maar net opgericht zou zijn, wordt hierdoor volledig ontkracht. Anderzijds, gezien u zelf vermeldt dat u samen met de mensen van uw wijk bent opgegroeid, dat ze u kennen en dat ze vertrouwen in u hadden (CGVS, p.15), zorgt dit ervoor dat uw argument omtrent het bewijzen van uw loyaliteit onderuit gehaald wordt.

(...)

Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van de door uw aangehaalde feiten nog meer, waardoor de door u aangehaalde verplichte rekrutering en de problemen die u in dit verband zou hebben gekend, waaronder uw vrees dat ook uw mindervalide broer (A.-H.) Layth (M.) (OV 8.107.757), verplicht zou worden gerekruteerd door sjiitische milities, allerminst als geloofwaardig gecategoriseerd kan worden.”

Verzoeker slaagt er niet in de voormelde motieven te ontcrachten. Hij komt inzake deze motieven immers niet verder dan een loutere herhaling en bevestiging van zijn eerdere verklaringen omtrent de rekrutering door zijn neef. Hiermee doet hij geen afbreuk aan de voormelde, dienaangaande gedane vaststellingen.

De door verzoeker neergelegde documenten (administratief dossier, map ‘documenten’) kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde asielrelaas.

Waar uit de informatie in het dossier (rechtsplegingsdossier, stukken 1, 7, 9, 11 en 13; administratief dossier, map 'landeninformatie') nog blijkt dat de sjitische milities zich in Irak en Bagdad bezondigen aan bepaalde misbruiken en dat soennieten (zeker deze die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak en uit de Zuidelijke voorsteden van Bagdad) een verhoogd risico lopen om slachtoffer te worden van zulke misbruiken, dient nog te worden opgemerkt dat uit deze informatie niet kan worden afgeleid dat de situatie in het land en de regio van herkomst van verzoeker dermate ernstig zou zijn dat deze voor soennieten op zich het risico met zich zou brengen dat zij aldaar ingevolge hun loutere religieuze aanhorigheid en aanwezigheid zouden worden gevisieerd of vervolgd. Mede gelet op de hoger gedane vaststellingen, zijn er in hoofde van verzoeker voorts geen concrete aanwijzingen dat hij louter omwille van het feit dat hij soenniet is zou dreigen te worden gevisieerd of vervolgd in Bagdad. Dit geldt nog des te meer nu uit de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') blijkt dat verzoeker lid is van een stam die erom gekend staat dat zij positie innam tegen IS en die overheidsgetrouw is. Bovendien bevinden tal van verzoekers naaste familieleden zich nog in Bagdad en hebben deze niet de intentie om hun land en regio van herkomst te verlaten (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.3-4).

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.4.5. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat geen van de partijen betwist dat de situatie in Irak momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict. *In casu* is het voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (*cf.* HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>, §§ 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, C 285/12, *Diakité / het Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*, § 30; EHRM, *NA v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Uit zowel de door verzoeker geciteerde en bijgebrachte (rechtsplegingsdossier, stukken 1 en 13) als de door verweerder neergelegde (rechtsplegingsdossier, stukken 7, 9 en 11) informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad gevisieerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad is echter veranderd. Er vinden nauwelijks nog gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders plaats. Hoewel IS de voorbije maanden enkele aanvallen uitvoerde waarbij militaire tactieken werden gehanteerd, blijkt uit de voormelde informatie dat zulke incidenten uitzonderlijk blijven. Wel pleegt IS sporadisch zware aanslagen. Zo vond er op 3 juli 2016 in de wijk Karrada een aanslag plaats met een groot aantal burgerslachtoffers. Daarnaast vinden er frequente, vaak minder zware aanslagen plaats.

Uit de informatie blijkt voorts dat Bagdad geenszins wordt belegerd door IS. De verdediging van Bagdad geniet een hoge prioriteit en er zijn geen aanwijzingen dat IS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. IS komt in Irak integendeel meer en meer onder druk te staan. Het actuele doel van IS in het conflict om Bagdad bestaat er dan ook eerder in om de Iraakse autoriteiten te dwingen een zo groot mogelijk deel van leger en politie in en rond de hoofdstad te binden en om op deze wijze de aanvalscapaciteit van de strijdkrachten elders in Irak te beperken. Het komt in Bagdad bijgevolg niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger.

Het offensief dat IS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, wel geleid tot de mobilisatie van de sjiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) en sommigen uit de zuidelijke voorsteden van Bagdad worden daarbij meer gevisieerd dan de andere soennieten in Bagdad. De recente betogingen, de toegenomen politieke instabiliteit en de sociale onrust hebben een negatieve impact op de veiligheidssituatie in Bagdad.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiieten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd. Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad niet stilgevallen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad.

Bagdad is, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen.

In februari 2015 werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgangsverbod in Bagdad opgeheven. Voor de eerste keer sinds lange tijd waren er in dit jaar tijdens de ramadan weer restaurants de hele nacht geopend. Verder is er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk. De scholen zijn in Bagdad verder geopend, het schoolbezoek ligt er tamelijk hoog en het schoolbezoek blijft er stabiel sedert 2006. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjiiitische milities, bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en –provincie betreft, blijkt uit de voormelde informatie dat er zich ongeveer 100.690 ontheemde gezinnen (604.804 personen) bevinden op het grondgebied van de provincie Bagdad. Het merendeel van de ontheemden verblijft bij gastgezinnen of in huurwoningen. Een minderheid verblijft in kampen, scholen, religieuze gebouwen of informele nederzettingen. Het aantal IDP's met oorsprong Bagdad die in de provincie zelf of elders hun toevlucht zochten bedraagt 65.508 personen. Bagdad vangt aldus grote vluchtelingenstromen op en de Bagdadi's zelf zijn niet massaal gevlucht. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat de Iraakezen en de Bagdadi's zelf van oordeel zijn dat zij in de stad Bagdad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging. Een bijkomende indicatie (cf. document inzake vrijwillige terugkeer) hiervoor kan overigens worden gezien in het gegeven dat in de voorbije periode honderden Iraakezen vrijwillig vanuit België terugkeerden met Bagdad als eindbestemming. Zo keerden er vorig jaar bijna 700 Iraakezen terug naar Bagdad. In de eerste helft van 2016 keerden bijna 500 Iraakezen terug naar Bagdad.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De in het verzoekschrift opgenomen verwijzing naar het Franstalige arrest nr. 165 611 van 12 april 2016 van de RvV is niet dienstig. Dit arrest heeft immers geen betrekking op de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad is gesteund.

Het betoog in verzoekers aanvullende nota is evenmin van die aard dat het afbreuk kan doen aan het voorgaande. De door verzoeker aangehaalde informatie is immers grotendeels dezelfde en ligt voor het overige in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad is gesteund.

De COI Focus Irak aangaande de veiligheidssituatie in Bagdad van 23 juni 2016 bevindt zich weldegelijk in het dossier.

In zoverre verzoeker daarnaast de betrouwbaarheid van (de informatie van) de auteur van de blog Musings on Iraq tracht te ondermijnen, dient te worden opgemerkt dat deze bron weldegelijk als betrouwbaar kan worden aangemerkt. Deze bron wordt immers geciteerd door diverse objectieve, gezaghebbende en betrouwbare organisaties en bronnen. Zo wordt deze geciteerd in het rapport van het UK Home Office dat verzoeker als stuk 21 bij de aanvullende nota voegt (p.17). Tevens wordt deze blijkens het stuk 23 bij de aanvullende nota geciteerd door onder meer CNN, the Christian Science Monitor, the National, the Centre for Strategic and International Studies, the Institute for the Study of War, All Iraq News Agency, diverse kranten in Irak en diverse boeken over Irak. Bovendien is het niet ernstig van verzoeker om enerzijds de betrouwbaarheid van (de informatie van) de auteur van Musings on Iraq in twijfel te trekken doch om anderzijds wel te stellen dat er met de conclusies die deze persoon trekt rekening gehouden moet worden.

De verwijzing naar de val van Fallujah is niet dienstig aangezien verzoeker van Bagdad afkomstig is.

De verwijzing naar de situatie van de IDP's die in Bagdad verblijven is evenmin dienstig aangezien verzoeker afkomstig is uit Bagdad en niet als IDP kan worden aanzien.

Ook verzoekers verwijzing naar een aantal arresten van de RvV is *in casu* niet dienstig. Het arrest nr. 172 676 en het arrest nr. 187 850, waarin overgegaan werd tot een erkenning van de vluchtelingenstatus, hadden betrekking op individuele asioldossiers. Dient te worden opgemerkt dat de precedentwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft geen precedentwaarde en elk dossier wordt individueel beoordeeld. In de betrokken dossiers werd bovendien geoordeeld dat de verklaringen van de betrokkenen weldegelijk geloofwaardig waren en dat zij aangetoond hadden dat zij een persoonlijk risico op vervolging liepen bij een terugkeer naar hun land en regio van herkomst. Verzoeker toont geenszins aan zich in een vergelijkbaar geval te bevinden nu zijn relaas en zijn problemen reeds hoger ongeloofwaardig werden bevonden. In het arrest nr. 169 112, daterend van 6 juni 2016, werd geoordeeld dat er indertijd onvoldoende actuele informatie voorhanden was om een inschatting te maken van de veiligheidssituatie in Bagdad. Dit is in het onderhavige dossier niet het geval.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.4.6. Gelet op de hoger gedane vaststellingen, toont verzoeker niet aan dat hij vroeger reeds vervolgd is geweest of ernstige schade heeft ondervonden. Derhalve kan hij zich niet beroepen op de toepassing van artikel 48/7 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien september tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS